

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 56. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1820_353A-txt-shoot-idm4999.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Syvende Sang.

Godtgjørelsen af Hrodgar og Væltowe.

- 1 **O**ldingen med hvide Haar,
Helte-Mød i Brystet,
Havde, under bange Kaar,
Helte-Stemmen trøstet!
Deleren af røden Guld,
Og af grønne Skove,
Turde sig en Tjener huld
Nu i Bjowulf love;
Daners Hyrde, Daners Skjold,
Throneren paa Slette,
Saae i Gothen, giæv og bold,
Danmarks gode Vætte!
- 2 58Latter høit i Sal nu lød,
Strænge-Leeg sig rørde,
Venlige fra Læben flød
Talerne, man hørde!
Ind og treen, saa vennehuld,
Daners Konge-Frue,
Skinnende af røden Guld,
Dronninglig at skue;
Blidelig hun bød: god Dag!
Bægeret hun fyldte,
Først for ham; i Helte-Lag,
Hvem hun Æren skyldte.
- 3 Raden rundt, i Konge-Hald,
Gik den ædle Kvinde,
Adelsmænd, i Snese-Tal,
Skænkede hun derinde.
Endelig kom sidst og bedst
Dronningen *Væltowe*
Til at stande Helten næst,
Som kom nys til Hove;
Guldringprud den Rosen-Vaand
Stod som Aften-Røden,
Rakde Bjowulf, blid, i Haand
Bægeret med Mjøden,
59Hilsed Gothen bold og strag,
Og, med Ord fuldkrænge,
Takked Gud: hun saae den Dag,
Som hun ønsked længe,
Saae for Øine Helten god,
Som, til Folke-Baade,
Uden Tvivl dog, kunde Bod
End paa Sorgen raade!
- 4 Det Kæmpen var hin gramme,
Han Bæger tog i Haand,
Da blussed op i Flamme
Hans høie Helte-Aand!
- 5 Det Bjowulf var, hin unge,
Og han var Eggthjows Søn,
Nu rørde han sin Tunge,
Han kvad med Klang og Døn:

- 6 Ei sprang, med Kæmpe-Følge,
Jeg tankeløs om Bord,
Ei over steilen Bølge
For Intet hid jeg foer;
- 7 60At fremme Eders Vilje,
Det var min Sjæls Attraa,
Hvis ikke, da paa Tilje
At synke bleeg og blaa!
- 8 Jeg løser Daners Vaande,
Hvis ei, før næste Dag,
Vil Livet jeg udaande
I Fiendens Favne-Tag!
- 9 Bedrift, til Agten Mage,
Med Kraft jeg virke skal,
Hvis ei, sig mine Dage
Fuldende brat i Hald!
- 10 Saa fra Læben Svar udfoer,
Godt og maatte hue
Gothe-Kæmpens store Ord
Daners Konge-Frue!
- 11 Dronningen sig, under Guld,
Vendte nu med Glæde,
Satte sig, saa vennehuld,
Hos sin Drot til Sæde.
- 12 61Atter da fra Læben flød
Kæmpe-Ord fuldmange,
Under Høie-Loft gjenlød
Streng-Leeg og Sange;
Lystigt Folket var og froe,
Indtil Halvdaniden
Længdes efter Natte-Roe,
Fandt, det var paa Tiden,
Salen at forlade brat:
Solen var nedgangen,
Under Skye, den sorte Nat
Nærmede sig Vangen,
Kom, til Skjul for hver en Skielm,
Skridende med Skygge-Hjelm.
- 13 Folket nu sig reiste brat,
Gildes-Lag at bryde,
Hrodgar Bjowulf bød god Nat,
Lod sig saa forlyde:
Aldrig, medens Sværd og Skjold
Selv jeg kunde bære,
Nogen, nok saa huld og bold,
Undte jeg den Ære,
Som nu dig, hvem jeg betroer,
Herved, til i Morgen,
62Paa dit Ansigt, paa dit Ord,
Dane-Konge-Borgen!
Vogt nu hvad du har i Vold!
Glem ei Ærens Love!
Tee dig som en Helt saa bold!
Vaag, mens Andre sove!
Slipper du, som Over-Mand,
Levende fra Dysten,
Da er i mit ganske Land
Loven din som Lysten!